

Чи прокленем, чи возвеличим

Микола Руденко

Чи прокленем, чи возвеличим
Ми, солоніючи від поту,
Оту непізнану істоту,
Яку історією кличем?

Чи занімієм з горя-жалю,
Коли, не знаючи кордонів,
Вона кістками мільонів
Знов нашкребе свої скрижалі?

Навіщо їй оті страхіття?
Ми — полум'я в її горнилі
Чи, може, атоми в чорнилі —
Півслова за одне століття?

Ну що ж, — нехай...
Аби із жита
Колись відсіялась полова.
Якщо прийшло оте Півслова,
То, значить, є для чого жити.